

РЕШЕНИЕ

№ 4089

гр. София, 31.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 102-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря ИВА Р. АЛЕКСОВА
като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ Административно наказателно дело № 20211110209971 по описа за 2021 година

при участието на секретаря Ива Алексова, след като разглежда докладваното от съдията н. а. х. дело № 9971 по описа на СРС за 2021 година, за да се произнесе с решение взе предвид следното:

Производство по реда на чл.59 – чл.63 от ЗАНН (ред., ДВ, бр.13 от 2020г.). .

Образувано е по жалба на Застрахователно акционерно дружество (ЗАД) „*****“ АД, чрез негов пълномощник (вж. л.16), срещу Наказателно постановление (НП) № Р-10-468-11.06.2021г., издадено от Зам.-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН) и ръководител на Управление „Застрахователен надзор“ (Управление „ЗН“), с което на осн. чл.83, чл.53 и чл.27 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), чл.16, ал.1, т.19 от Закона за КФН (ЗКФН) и чл.647, ал.2 и чл.644, ал.1, т.2 вр. чл.648, ал.1 от Кодекса за застраховането (КЗ) на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 (хиляда) лева за административно нарушение на чл.489, ал.5, изр.1 от КЗ вр. чл.7, ал.2, изр.1 от Наредба № 49 от 16.10.2014г. на КФН за задължителното застраховане по застраховки „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен транспорт (накр. Наредба № 49/16.10.2014г. на КФН).

В жалбата се твърди, че процесното НП било незаконосъобразно, поради неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон, както и поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита се от жалбоподателя, че контролните органи са издали оспорваното наказателно постановление след *едностранчиво обсъждане* на събраните по преписката доказателствени материали. Посочва се също, че дружеството – жалбоподател било изпълнило надлежно задълженията си и е уведомило крайния потребител за датата, от която действието на застрахователната полица ще бъде прекратено, както и възможността за възстановяване на платената премия, но потребителят не оказал съдействие на застрахователното дружество. В жалбата се излагат твърдения и за *липсата на материална компетентност* от страна на служителя, съставил Акта за установяване на административно нарушение (АУАН), както и на наказващия административен орган, защото не била представена заповед, която да удостоверява

овластяването на контролните органи да налагат административни нарушения. Изложени са аргументи, че дружеството не било извършило нарушение, защото изрично в застрахователната полица № ***** от 23.08.2020г. и в допълнително споразумение от 22.06.2020г. изрично се посочвало, че в 30-дневен срок, считано от началото на валидността на полицата, потребителката Ц. М. следвало да представи документи за регистриране на автомобила, което не било извършено. В жалбата се съдържат аргументи за това, че имало нарушение на чл.53 от ЗАНН, защото административно-наказващият орган издал НП, но без да е установено по категоричен начин извършването на нарушението от страна на застрахователното дружество. Изложени са и аргументи за наличието на „маловажен случай” по смисъла чл.28 от ЗАНН. Искане се отменя в цялост на НП, като се претендира присъждането на разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, жалбоподателят ЗАД „*****” АД, редовно призован, **не изпраща** законен или процесуален представител, като с Подадена е молба, в която дружеството-жалбоподател, изразява становище по същество на спора и моли делото да се разгледа без участието на негов представител.

Въззиваемата страна (наказващ орган) – Заместник-председател на КФН и ръководител на Управление „ЗН”, редовно уведомен, се представлява от юрк. А. Г., с пълномощно по делото (вж. л.103), който оспорва жалбата и я смята за неоснователна, като пледира съдът да потвърди НП като законосъобразно и правилно, като се претендират разноски за възнаграждение за юрисконсулт.

Съдът, като изслуша доводите на страните, служебно провери атакуваното наказателно постановление, обсъди поотделно и в съвкупност доказателствените материали по делото, съобрази законовите разпоредби на чл.13, чл.14 и чл.18 от НПК, намери за установено следното:

По фактическите обстоятелства и доказателствените материали:

Жалбоподател е Застрахователно акционерно дружество (ЗАД) „*****” АД с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление в гр. *****, което се представлявало заедно от поне двама от изпълнителните директори Б. И., Р. М. и Ж. К., а основна дейност на дружеството била извършване на застраховане по различни видове застраховки, вкл. и по „Гражданска отговорност” на автомобилистите (вж. л.12-15).

На 22.06.2020г., в 15:15 ч., свидетелката Ц. М. сключила с дружеството – жалбоподател Задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, със застрахователна полица № ***** от 22.06.2020г. (вж. л.9), която била със *срок на валидност от 1 (една) година*, считано от 00:00 ч. на 23.06.2020г. до 23:59 ч. на 22.06.2021г., относно моторно превозно средство (МПС) марка/модел „М. Л., с рама № *****, зелен цвят, категория „М 1”.

Въпросният автомобил бил *внесен* от Германия *по-рано през м. юни 2020г. и не бил регистриран с постоянни регистрационни номера*. При сключване на застрахователния договор, застраховащата свид. М. заплатила сумата от 218.96 лева (вж. л.31) като застрахователна премия, като били издадени контролен талон за застраховката и международна карта за автомобилна застраховка с валиден срок от една година (л.27).

Към договора за застраховката, двете страни подписали и *Допълнително споразумение*, като в точка 3 от него било уговорено, че в случай, че *в 30-дневен срок от началото на валидност на застрахователната полица, застраховащият* (свид. Ц. М. бел. с.) *не представи на застрахователя* (дружеството – жалбоподател – бел. с.), *документи за надлежното регистриране на автомобила пред компетентните органи на МВР (свидетелство за регистрация на МПС – част I) с данни за регистрационния му номер*, сключеният застрахователен договор се прекратявал автоматично, считано от 23:59 ч. на деня, в който изтича 30-ия ден от сключването на застрахователната полица (вж. л.10).

На 24.06.2020г. свидетелката Ц. М. *регистрирала* в Отдела на пътната полиция към ОДМВР – гр. Пловдив *лекия автомобил* модел/марка „М. Л.“, с рама № *****, който получил регистрационен № РВ 5632 ХТ.

С писмо изх. № 2851/24.07.2020г. застрахователното дружество „уведомявало“ застраховащата свид. Ц. М., че „прекръпява“ сключения застрахователен договор по горната полица, считано от 00:00 ч. на 24.07.2020г., а от 26.07.2020г. дружеството *нямало да носи риска и да осигурява покритие*, като в делото *няма доказателства* въпросното писмо да е било получавано от свид. М., както е видно и от писмото до съда на жалбоподателя (вж. л.75).

Междувременно, на 31.12.2020г. против свид. Ц. М. бил издаден Електронен фиш (ЕФ) сер. Г № 25361 (вж. л.25), с който било наложено административно наказание „глоба“ от 250.00 лева за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 вр. чл.638, ал.4 вр. чл.638, ал.1, т.1 вр. чл.461, т.1 от КЗ за това, *че като физическо лица, което е собственик на регистрирано МПС в България (горепосочения лек автомобил), не било сключило договор за застраховка „ГО“ на автомобилистите*. Фишът бил обжалван и отменен с Решение № 848/21.06.2021г. на Пловдивския РС по н. а. х. дело № 3029/2021г. (вж. л.90-92).

На 13.02.2021г. против свидетелката Ц. М. бил съставен и АУАН сер. ГА № 29847/13.02.2021г. за това, че на същата дата, ок. 16:50 ч., по път III-864-3+860км, с посока на движение от курортен комплекс „Пампорово“ към гр. Пловдив, е управлявал МПС (гореспоменатия автомобил „****“) без сключена за него задължителна застраховка „ГО“, което нарушавало чл.483, ал.1, т.1 от КЗ. В делото *няма данни за последващото развитие на това административно-наказателно производство*.

След втория случай на санкциониране за липса на въпросната застраховка относно автомобила, на 16.02.2021г. свидетелката Ц. М. депозирала в КФН *жалба* вх. № 91-02-219/16.02.2021г. (вж. л.20-21), към която приложила съответни документи (СРМПС, застраховка от 23.08.2020г. с допълнително споразумение, международна карта, съставения АУАН), като в жалбата се сочело, че въпреки наличието на валидно сключена застраховка „ГО“ на автомобилистите, е била санкционирана.

Със свое писмо изх. № 91-02-219/18.02.2021г. (вж. л.29) и по повод депозираното оплакване, Комисията изискала от дружеството – застраховател изпращане на конкретно посочени документи, свързани със сключената застрахователна полица № BG/30/120001715041 от 22.06.2020г., като юридическото лице – жалбоподател изпратило в КФН писмо вх. № 91-02-219/25.02.2021г. заедно с документите по повод на въпросната застрахователна полица (л.30-34).

След като извършила проверка на постъпилите в КФН материали по заведената преписка, свидетелката С. А. (на длъжност „старши експерт“ в отдел „Правоприлагане“ на Управление „ЗН“ при КФН) преценила, че има данни за извършено административно нарушение.

На 12.05.2021г., свид. С. А., в *присъствието на двама свидетели* (свид. С. С. и С. Т.), както и на *пълномощник* (Г. Я.) на законните представител на застрахователната компания (вж. л.19), съставила против дружеството – застраховател Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-381/15.05.2021г., в който били отразени всички обстоятелства по извършената документална проверка, описанието на твърдяното административно нарушение и обстоятелствата по извършването му, като било посочено, че дружеството е нарушило разпоредбите на чл.489, ал.5, изр.1 вр. чл.7, ал.2, изр.1 от Наредба № 49 от 16.10.2014г. на КФН, т. к. сключило горепосочената задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за МПС без първоначална регистрация, без регистрационен номер, за период по-дълъг от 30 дни (за една година). Актът бил подписан от актосъставителката и двамата свидетели, като екземпляр от него бил връчен на пълномощника Г. Я., който не отразил обяснения и/или възражения в него.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не постъпили и писмени възражения против съставения АУАН.

Въз основа на съставения АУАН № Р-06-381/12.05.2021г., на 11.06.2021г. заместник-председателят на КФН и ръководител на Управление „ЗН” издал процесното НП № Р-10-468/11.06.2021г., в което били описани всички обстоятелства по извършената документална проверка, тези по извършване на нарушението, неговото фактическо описание и правна квалификация (*идентични* на тези от АУАН), като с този санкционен акт, на осн. чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН и чл.647, ал.2 и чл.644, ал.1, т.2 вр. чл.648, ал.1 от КЗ, на дружеството-жалбоподател било наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 000 (хиляда) лева за нарушението.

НП било *връчено* с разписка на 18.06.2021г. (л.18), а с жалба от 24.06.2021г. (клеямото е от същата дата) е било оспорено пред СРС.

Горните фактически обстоятелства се установяват от събраните по делото доказателствени материали – *гласните* доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите С. В. А., С. П. С. и Ц. Ж. М., както и в *писмените* доказателства, приети по надлежния процесуален ред на чл.283 от НПК: задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите по полица № ***** от 22.06.2020г. (л.9, 26, 32), допълнително споразумение към полицата (л.10, 34), писмо-уведомление изх. № 2851/24.07.2020г. (л.11), извлечение-справка от търговския регистър за застрахователното дружество (л.12-15), пълномощно за адв. Л. (л.16), разписка за доставяне на жалба (л.17), известие-обратна разписка за връчване на НП (л.18), пълномощно за Г. Я. (л.19), извлечение от деловодната система на КФН за постъпила жалба-оплакване от Ц. М. (л.20), жалба (л.21), копие на СРМПС (л.22-24), ЕФ от 31.12.2020г. (л.25), международна карта за застраховка (л.27, 33), АУАН от 13.02.2021г. (л.28), писмо изх. № 91-02-219/18.02.2021г. от КФН до дружеството за изискване на документи и обяснения (л.29), писмо-отговор на дружеството – жалбоподател (л.30), сметка за платена на застрахователна премия (л.31), заповед № 3-2/08.01.2021г. на зам.-председателя на КФН (л.35), писмо от Съвета на бюрата (л.54-58), пълномощно за юрк. Г. (л.63), писмо от 11.05.2022г. от застрахователя (л.75), писмо от Сектор „ПП” – ОДМВР-Пловдив (л.83), жалба срещу ЕФ сер. Г № 0025361 (л.84-87, 94), решение на Пловдивски РС (л.90-93).

Съдебният състав *кредитира* показанията на *свидетелите С. А. и С. С.*, доколкото в тях същите излагат своите непосредствени впечатления и възприятия във връзка с извършената документална проверка по случая и установените от нея фактически данни, данните за конкретното нарушение, неговите основни характеристики, както и за съставянето на АУАН, като *показанията са подробни и без вътрешни противоречия*, поради което съдебният състав ги *ползва* при формирането на своите фактически изводи.

По повод *свидетелските показания на Ц. М.*, този състав намира същите за логични и последователни, не страдат от противоречия, кореспондират с наличните в делото документи, и се допълват от останалия събран по делото доказателствен материал, като *няма* данни за предубеденост у лицето, поради което съдебният състав ги *кредитира* в цялост и ги ползва при установяването на фактическите обстановки.

Наличните в делото *писмени доказателства* спомагат за правилното изясняване на обстоятелствата по делото, допълват гласните доказателства, надлежно са приобщени към доказателствената съвкупност и затова съдът основа своите фактически изводи и въз основа на тях. Следва да се подчертае, че налични в делото документи установяват и сключването на застрахователния договор, данните за МПС, за което е сключена или периодът на действие на полицата, както и липсата на данни за уведомяването на застраховащата за прекратяване на полицата.

Анализът в съвкупност на събраните доказателствени материали води до *еднозначни* и *еднопосочни* изводи, поради което не се налага тяхното подробно обсъждане при усл. на

чл.305, ал.3, изр.2 от НПК.

При така установените фактически обстоятелства, съставът на първостепенния съд прави следните **изводи от правна страна**:

Жалбата е подадена от легитимирано лице (наказаното юридическо лице), в срока за обжалване по чл.59, ал.2 от ЗАНН (НП е връчено на 18.06.2021г., а жалбата е подадена по пощата с клеймо от 24.06.2021. – вж. л.17-18), и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административно-наказателен акт, поради което е породила своите *супензивен и деволутивен ефект*, а това я прави процесуално **допустима**.

По съществото разгледана, жалбата е **неоснователна** при следните съображения:

След внимателно извършена проверка за **спазване на правилата за компетентност**, съставът на настоящата инстанция приема, че АУАН е съставен от *оправомощено от заместник-председателя длъжностно лице* (вж. т.1.2.3. от заповед № 3-2/08.01.2022г. на зам.-председателя на КФН и ръководител на Управление „ЗН”), с което правилото на чл.647, ал.1, предл.1 от КЗ е било **изпълнено**, а процесното НП е издадено от **компетентен** орган съгл. чл.647, ал.2, предл.1 от КЗ (въпросният заместник-председателя на КФН).

Съдебният състав **не констатира** нарушения и на разпоредбите на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 от ЗАНН, доколкото АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели и на упълномощен представител на дружеството – жалбоподател, на когото екземпляр от Акта е бил връчен, непосредствено след неговото съставяне.

Спазени са и **сроковете** по чл.34, ал.1, изр.2, предл.1 и предл.2, алт.2 от ЗАНН за съставяне на Акта, като нарушението е установено в рамките на документална проверка от КФН, започнала на 16.02.2021г. (с подаване на жалба-оплакване от свид. М.) и **приключила на 25.02.2021г.** (с представяне на последните документи по преписката), като *АУАН е съставен на 12.05.2021г., което е в рамките на три месеца от установяване на нарушителя и две години от извършване на нарушението (22.06.2020г.)*. В рамките на срока по чл.34, ал.3 от ЗАНН (шест месеца от съставяне на АУАН) е било издадено и оспореното Наказателно постановление.

Настоящият съдебен състав счита, че **не са налице** нарушения със *съществен характер на императивните разпоредби* на чл.36 – чл.46 от ЗАНН (за АУАН) и на чл.47 – чл.58 от ЗАНН (за издаденото НП), довели до засягане на правото на защита на юридическото лице – жалбоподател, доколкото съставеният Акт, съотв. издаденото НП, са в *съответната* изискуема **писмена форма, съдържат** съответните законови реквизити, вкл. *описанието на административното нарушение, неговите време и място на извършване, и съответната му правна квалификация*, както и обстоятелствата по извършването и установяването му, като е **налице съответствие** между словесното описание на административното нарушение и неговата правна (цифрова) квалификация.

Обратно на **възраженията** на дружеството – жалбоподател за допуснато от наказващия административен орган *нарушение на чл.53 от ЗАНН*, настоящият съдебен състав намира, че контролните органи в лицето на служителите на Комисията **са провели пълно, всестранно и обективно разследване**, като са изградили приетите за установени фактически обстоятелства, въз основа на събрани по надлежния ред доказателствени материали. Видно е, че в **съдържателната част** на съответните актове (АУАН и НП) е посочено какви данни е съобщила *застраховащата, представените документи от жалбоподателя са били коментирани*, поради което и **не е допуснато** нарушение от страна на наказващия орган, което да е довело до „*погрешно възприети*” фактически обстоятелства **или** превратно тълкуване на събраните по настоящото производство доказателствени материали.

В процесния случай административно-наказателната отговорност на

застрахователното дружество е била ангажирана за нарушение на чл.489, ал.5, изр.1 от КЗ вр. чл.7, ал.2, изр.1 от Наредба № 49/16.10.2014г. Разпоредбата от подзаконовия нормативен акт гласи, че **за целите на първоначална регистрация на употребявано моторно превозно средство с чуждестранен регистрационен номер или без регистрационен номер, вкл. с изтекъл такъв, чл.489, ал.5 от КЗ се прилага съответно**, а след получаване на свидетелство за регистрация и табели с регистрационен номер от компетентните органи на МВР застрахователят е длъжен писмено да ги обяви пред застрахователя в 7-дневен срок от получаването им (чл.7, ал.2, изр.2 от Наредбата).

Законовата разпоредба от своя страна, предвижда, че **при придобиване на моторно превозно средство, което е с чуждестранен регистрационен номер**, за целите на първоначалната регистрация на МПС по реда на действащото българско законодателство **задължително се сключва застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за срок от 30 дни по номер на рама на моторното превозно средство**, като **такава застраховка не може да се издава повторно** (чл.489, ал.5, изр.1 от КЗ), като **правото на собственост на МПС, което е с чуждестранен регистрационен номер, се доказва пред застрахователя** със съответните законови документи за придобиване, които следва да се преведат на български език (чл.489, ал.5, изр.2 от КЗ).

В тази връзка следва да се отбележи, че нормата на чл.489, ал.5, изр.1 от КЗ е **императивна** и **въведеното с нея задължение няма препоръчителен характер**. Това е така, защото са предвидени пет хипотези при сключване на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, към които законодателят е определил **императивно продължителността и условията**, при които същите е допустимо да бъдат сключени с крайните потребители. Именно, защото **не са налице** хипотезите на ал.1, или тази на ал.2 на с. чл., относими към сключването на **стандартен** застрахователен договор за такава застраховка или „многогодишен“ такъв, то застрахователното дружество е **имало задължението** да сключи договор със застраховачото **моторно превозно средство без първоначална регистрация** лице (свид. Ц. М.), **единствено за срок от 30 дни**. При това положение, при сключването на застрахователната полица за тази застраховка с **продължителност от една година** относно **нерегистриран в България автомобил**, жалбоподателят е **нарушил императивно** установената **законова разпоредба**, обективизираната в нормата на чл.489, ал.5, изр.1 от КЗ вр. чл.7, ал.2, изр.1 от Наредба № 49 от 16.10.2014г.

Твърденията на жалбоподателя, че със сключването на допълнителното споразумение от 22.06.2020г. към застрахователната полица, което уведомявало застраховачата М., че в случай, че не бъде регистрирано МПС и не се представят пред застрахователя надлежните документи, удостоверяващи това обстоятелство, било **налице основание за липсата на административно нарушение** на посочената разпоредба, е **несъстоятелно**, поради простия факт, че **императивното** законово правило **изрично предвижда крайно определен срок на действие** на застраховката „ГО“ в хипотезата на **нерегистриран автомобил**, който е **тридесетдневен**, а не едногодишен.

В допълнение, следва да се обърне внимание, на първо място, в Глава XLIV „Общи разпоредби“ се съдържа разпоредбата на чл.464, ал.1 от КЗ, в която **изрично** е посочено, че **срокът на задължителните застраховки**, се определя от страните по договора, **освен** ако в нормативен акт е предвидено друго. Доколкото **изрично е определен максимален срок, за който може да се сключи** задължителната застраховка „ГО“ на автомобилистите за **нерегистрирани в България МПС**, то **застрахователят не може едностранно** да прилага разширително тълкуване и по аналогия да прилага нормата на чл.489, ал.1 от КЗ, а същият е **длъжен да се съобрази с предвидените по-кратки срокове**, какъвто е този по чл.489, ал.5, изр.1 от цит. к. Различната продължителност на застрахователните договори е съобразена с това, че при **нерегистрирани МПС** се цели да се даде възможност на съответният собственик

в един достатъчен и разумен срок да регистрира МПС пред съответните органи на МВР, през който времеви период действа и покритието на застраховката „ГО”. В делото са налице данни за регистрация на МПС само два дни след сключването на застрахователния договор, като *при „добра организация” и самото дружество би установило наличието на вече регистриран автомобил чрез справка в регистрите на пътната полиция, без да е необходимо застраховащото лице да уведомява допълнително застрахователя за това обстоятелство.*

На следващо място, хипотеза на **едностранно прекратяване** на застрахователния договор е предвидена изрично само в разпоредбата на чл.490 от КЗ, която има отношение към **разсроченото плащане** на застрахователните вноски по застраховка „ГО”, където **няма регламентирана подобна на процесния случай възможност**, която дружеството „е заложило” в допълнителното споразумение към полицата, а **не е за подценяване и обстоятелството**, че свидетелката М. е **заплатила пълната застрахователна премия за период от една година** в момента на сключване на застрахователния договор, **и е справедливо да очаква от „добросъвестния застраховател” да носи риска и покритието на договора за целия период.**

Към казаното следва да се посочи, че писмото от 24.07.2020г. (л.11) **въобще не е стигнало** до своя адресат (свид. М.), особено при наличието на писмото на л.75 от делото, поради което следва да се приеме, в **противовес на казаното в жалбата**, че **застрахователят не е уведомил застраховащата нито за прекратяване действието на сключената застраховка, нито за възможността да получи обратно надплатената от нея сума**, и се е наложило „по трудния начин” (след издадени ЕФ и АУАН) свидетелката М. да разбира, че автомобилът □ е без застрахователно покритие по застраховка „ГО” на автомобилистите, което едва ли кореспондира с критерия за добросъвестност на търговеца.

Трето, очевидно дейността на дружеството – жалбоподател е насочена към **явно заобикаляне на закона**, което е видно и от издадените при сключването на застрахователната полица документи – **контролният талон за застраховката и международната карта за застраховката са с валидност от една година**, което е в противоречие и с чл.10, ал.2 от Наредба № 49 от 16.10.2014г. на КФН, което поставя и самият ползвател на услугата **в заблуждение** за действието на договора. Не става ясно, на какво законово основание дружеството е предприело действия по обявяване и анулиране на посочените знаци, доколкото в **Правила** за обявяване на невалидни и на анулирани знаци по смисъла на Наредба № 49 от 16.10.2014г. на КФН за задължителното застраховане по застраховки „ГО” на автомобилистите и „Злополука” на пътниците в средствата за обществен превоз, **не е предвидено анулиране**, на основание **допълнително сключено споразумение** между страните/договорно такова, особено и след като застраховащото лице е заплатило **пълната застрахователна премия**.

Напълно **несъстоятелна** е тезата на застрахователното дружество за **наличието на „маловажен случай”** на административно нарушение. **Преценката на наказващия орган да санкционира дружеството се основава на обективен и всестранен анализ на всички обстоятелства по преписката**, в т. ч. и на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, и законосъобразно наказващият орган е приел, че нарушението **не може да бъде възприето** като **незначително** или **явно незначително** (арг. чл.39, ал.1 и ал.2 от ЗАНН), особено **на фона на опасността, в която са поставени** крайния потребител и останалите участници в движението (водачи на МПС, пешеходци), както и контролни органи. Наличието на **предвидливо попълнено допълнително споразумение, което няма правно основание за посочените в него правомощия на дружеството – застраховател, липсата на активност от страна на същия за осъществяване на контакт със застраховащата**, с оглед възстановяване на недължимо платено и гарантиране на правата на физическото

лице, са категорични основания да се приеме, че процесният случай *не следва* да се определи като маловажен. Трябва да се отбележи и фактът, че свидетелката М. е била поставена в ситуация да търпи упражняването на държавна принуда спрямо нея, поради *незаконособразните* действия на застрахователното дружество.

Правилно и законосъобразно наказващият административен орган е приложил и *санкционната разпореда* на чл.644, ал.1, т.2 от КЗ, като е наложил *наказание „имуществена санкция“* в *минимален* размер от 1 000 (хиляда) лева на *юридическо лице, нарушило разпореда на самия кодекс* (чл.489, ал.5, изр.1 от КЗ), като се е съобразил с установените фактически обстоятелства, като наказанието следва да се приеме за справедливо, без възможност за намаляване (арг. чл.27, ал.5 от ЗАНН).

При ангажирана отговорност на юридическо лице, въпросът за субективната страна не следва да бъде обсъждан.

При този изход на делото, се явява и *основателна* претенцията на наказващия орган (въззиваема страна), за присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ (НЗПП) възнаграждението за защита в производство по ЗАНН е в размер от 80.00 до 150.00 лева. На осн. чл.63, ал.5 от ЗАНН (ред., ДВ, бр.13 от 2020г.) *в полза на юридически лица* или еднолични търговци *се присъжда и възнаграждение* в размер, определен от съда, ако те *са били защитавани от юрисконсулт* (чл.63, ал.5, изр.1 от ЗАНН), като *размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело*, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ (ЗПП), който на свой ред препраща към цитираната норма от НЗПП. Този състав преценява, че дружеството – жалбоподател следва да бъде осъдено да заплати разноски за юрисконсулт в размер на 80.00 (осемдесет) лева, в полза и по сметка на КФН, доколкото делото не е с голяма или необикновена сложност и осъществените действия за процесуална защита, както и провеждането на две съдебни заседания.

П р и **законосъобразно** образувано и проведено административно-наказателно производство, *без допуснати процесуални нарушения, съществено засегнали правото на защита на застрахователното дружество – жалбоподател*, и при **правилно** приложен *материален закон*, с категорично установено административно нарушение и неговия автор в лицето на застрахователя, оспорваното НП следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно, и затова на осн. *чл.63, ал.1, изр.1, предл.1 и ал.5 от ЗАНН (ред., ДВ, бр.13 от 2020г.)*, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло като законосъобразно и правилно **Наказателно постановление № Р-10-468-11.06.2021г.**, издадено от Зам.-председателя на КФН и ръководител на Управление „Застрахователен надзор“, с което на осн. чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН, чл.647, ал.2 и чл.644, ал.1, т.2 вр. чл.648, ал.1 от КЗ на жалбоподателя ЗАД „*****“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 (хиляда) лева за административно нарушение на чл.489, ал.5, изр.1 от КЗ вр. чл.7, ал.2, изр.1 от Наредба № 49 от 16.10.2014г. на КФН за задължителното застраховане по застраховки „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен транспорт.

ОСЪЖДА ЗАД „*****“ АД с ЕИК: ***** да заплати в полза и по сметка на КФН сумата от **80.00 (осемдесет) лева** за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на предвидените в НПК основания пред Административния съд – София-град в 14-дневен

срок от съобщаването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

(Николай Василев)

Съдия при Софийски районен съд: _____